

Repertoriumnummer
Datum van uitspraak 9 januari 2019
Familiedossiernummer
Rolnummer
Pro Deo: Datum toekenning: Nummer Fiche: Duur pro deo:

☐ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

NEDERLANDSTALIGE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG BRUSSEL

VON-EVT

39ste KAMER FAMILIERECHTBANK Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

- Op tegenspraak
- Voorlopige maatregelen

De 39ste kamer van de familierechtbank bij de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel wijst het volgende vonnis in de zaak van:

C B (RR ...), geboren te [stad] (België) op [dd/mm/jjjj] en wonende te [adres-België],

eisende partij,

op de zitting in persoon aanwezig en bijgestaan door Meester [naam], advocaat te [adres].

tegen

T S (RR ...), geboren te [stad] (België) op [dd/mm/jjjj] en wonende te [adres] (GRAND DUCHE DU LUXEMBOURG),

verwerende partij,

vertegenwoordigd door Meester [naam], advocaat te [adres].

A. RECHTSPLEGING

De rechtbank heeft kennis genomen van de stukken van de rechtspleging en in het bijzonder van:

- de dagvaarding in echtscheiding en voorlopige maatregelen op verzoek van mevrouw B. betekend per gerechtsdeurwaardersexploot van 13 september 2018 aan de heer S., neergelegd op de griffie van de familierechtbank bij de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel op 19 september 2018;
- de beschikking op grond van artikel 747, § 1 Ger. W. van 16 oktober 2018;
- de conclusies voor de heer S. neergelegd op de griffie op 2 november 2018 en 28 november 2018 en stukkenbundel neergelegd op 30 november 2018;
- de conclusies voor mevrouw B. neergelegd op de griffie 14 november 2018 en stukkenbundel neergelegd op de griffie op 6 december 2018.

De rechtbank heeft de pleidooien van de advocaten van partijen, evenals de uitleg van eisende partij zelf gehoord tijdens de openbare zitting van 12 december 2018, waarna de debatten werden gesloten en de zaak in beraad werd genomen.

Overeenkomstig artikel 748bis Ger. W. houdt de rechtbank enkel rekening met de laatste (synthese)conclusies van de partijen.

De bepalingen van de wet van 15 juni 1935 en de wijzigende en aanvullende wetten op het taalgebruik in gerechtszaken werden toegepast.

B. FEITEN EN PROCEDURELE VOORGAANDEN

Partijen zijn gehuwd voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Schilde op 25 mei 2012, onder het stelsel van scheiding van goederen ingevolge huwelijkscontract van 28 maart 2012 verleden voor notaris [naam].

Mevrouw B. heeft vier meerderjarige kinderen uit een vorig huwelijk.

De heer S. heeft drie meerderjarige kinderen uit een vorig huwelijk.

Volgens mevrouw B. is de verstandhouding tussen partijen ernstig verstoord.

Op 13 september 2018 ging mevrouw B. over tot dagvaarding in echtscheiding en voorlopige maatregelen.

Onderhavig geschil betreft de regeling van voorlopige maatregelen tussen de echtgenoten met toepassing van artikel 1280 Ger. W. in het raam van een procedure tot echtscheiding ingesteld door mevrouw B.

C. RECHTSMACHT EN TOEPASSELIJK RECHT

1. Rechtsmacht en toepasselijk recht inzake de voorlopige maatregelen (met uitzondering van het persoonlijk onderhoudsgeld)

a) Rechtsmacht

Er stelt zich een probleem van internationale bevoegdheid wanneer een aan een Belgisch gerecht voorgelegde situatie een element van buitenlands recht bevat en moet worden achterhaald of een Belgisch gerecht deze situatie kan behandelen, dan wel of enkel een gerecht van een ander land er kennis van kan nemen.

In casu woont de heer S. in het Groothertogdom Luxemburg.

De Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake

de ouderlijke verantwoordelijkheid (Brussel IIbis-verordening) is van toepassing, ongeacht de aard van het gerecht, op burgerlijke zaken betreffende: a) echtscheiding, scheiding van tafel en bed en nietigverklaring van het huwelijk; b) de toekenning, de uitoefening, de overdracht, de beperking of de beëindiging van de ouderlijke verantwoordelijkheid.

Wat betreft de echtscheiding wordt in elke lidstaat de bevoegdheid beheerst door de wetgeving van die lidstaat, doch enkel indien geen gerecht van een lidstaat bevoegd is op grond van de artikelen 3, 4 en 5 van de Brussel IIbis-verordening (artikel 7, 1 van de Brussel IIbis-verordening).

Overeenkomstig artikel 3 van de Brussel II-bis verordening zijn de gerechten bevoegd van de lidstaat:

a) op het grondgebied waarvan:

- de echtgenoten hun gewone verblijfplaats hebben; of
- zich de laatste gewone verblijfplaats van de echtgenoten bevindt, indien een van hen daar nog verblijft; of
- de verweerder zijn gewone verblijfplaats heeft; of
- in geval van een gemeenschappelijk verzoek, zich de gewone verblijfplaats van een van de echtgenoten bevindt; of
- zich de gewone verblijfplaats van de verzoeker bevindt, indien hij daar sedert ten minste een jaar onmiddellijk voorafgaand aan de indiening van het verzoek verblijft; of
- zich de gewone verblijfplaats van de verzoeker bevindt, indien hij daar sedert ten minste zes maanden onmiddellijk voorafgaand aan de indiening van het verzoek verblijft en (...) onderdaan van de betrokken lidstaat is (,,);

b) waarvan beide echtgenoten de nationaliteit bezitten, (...).

Aangezien mevrouw B. haar gewone verblijfplaats heeft in België en zij hier sedert minstens een jaar voorafgaand aan de dagvaarding verblijft, zijn de Belgische rechtbanken bevoegd om kennis te nemen van de echtscheidingsvordering.

Het is een algemeen principe van internationaal privaatrecht dat elk gerecht dat bevoegd is om kennis te nemen van de grond van een zaak, eveneens bevoegd is om voorlopige en bewarende maatregelen uit te spreken die verband houden met de zaak, met betrekking tot personen of goederen die zich in die staat bevinden (zie ook artikel 20 van de Verordening Brussel IIbis en artikel 10 WIPR).

In casu worden voorlopige maatregelen gevorderd inzake het afzonderlijk verblijf, de goederen en schulden van partijen.

Aangezien de voorlopige maatregelen betreffende het afzonderlijk verblijf en de goederen en schulden van partijen een louter en voorlopig bewarend karakter hebben, zijn de Belgische

gerechten bevoegd om hierover tijdens de echtscheidingsprocedure en voor de duur ervan te oordelen.

b) Toepasselijk recht

Het recht toepasselijk op de gevolgen van het huwelijk, waaronder de plicht tot samenwoning en getrouwheid en de bijdrage van de echtgenoten in de lasten van het huwelijk, wordt bepaald door artikel 48, §1 van het Wetboek van Internationaal Privaatrecht (WIPR), dat luidt als volgt:

“§ 1

Onder voorbehoud van de artikelen 49 tot 54, worden de gevolgen van het huwelijk beheerst:

1° door het recht van de Staat op wiens grondgebied beide echtgenoten hun gewone verblijfplaats hebben op het tijdstip dat die gevolgen worden ingeroepen of indien het ingeroepen gevolg een rechtshandeling beïnvloedt, op het tijdstip waarop deze handeling heeft plaatsgevonden;

2° bij gebreke van gewone verblijfplaats op het grondgebied van een zelfde Staat, door het recht van de Staat waarvan beide echtgenoten de nationaliteit hebben op het tijdstip dat die gevolgen worden ingeroepen of indien het ingeroepen gevolg een rechtshandeling beïnvloedt, op het tijdstip waarop deze handeling heeft plaatsgevonden;

3° in de andere gevallen, door het Belgisch recht.”

Daarnaast bepaalt artikel 48, § 3 van het WIPR het volgende:

“In afwijking van de §§ 1 en 2, wordt de uitoefening door een echtgenoot van de rechten betreffende het onroerend goed dat het gezin tot hoofdverblijf dient of inzake de roerende goederen die zich daarin bevinden, geregeld door het recht van de Staat op wiens grondgebied het onroerend goed is gelegen.”

Het WIPR voorziet niet in een mogelijkheid om hiervan af te wijken door een rechtskeuze te doen.

Beide partijen hebben de Belgische nationaliteit en de gezinswoning is gelegen te België, zodat het Belgisch recht van toepassing is op de voorlopige maatregelen tot afzonderlijke woonst, de betaling van de hypothecaire leningen, het voorlopige gebruik en genot gebruik van de goederen, het vervreemdingsverbod en de aanstelling van een notaris.

2. Rechtsmacht en toepasselijk recht inzake het persoonlijk onderhoudsgeld tijdens de echtscheidingsprocedure

a) Rechtsmacht

Overeenkomstig artikel 3 van de Verordening (EG) 4/2009 van 18 december 2008 van de Raad betreffende de bevoegdheid, het toepasselijke recht, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen, en de samenwerking op het gebied van onderhoudsverplichtingen (de “Onderhoudsverordening”) zijn de volgende lidstaten bevoegd wat betreft onderhoudsverplichtingen:

- het gerecht van de plaats waar de verweerder zijn gewone verblijfplaats heeft, of
- het gerecht van de plaats waar de onderhoudsgerechtigde zijn gewone verblijfplaats heeft, of
- het gerecht dat volgens het recht van het forum bevoegd is om kennis te nemen van een verzoek betreffende de staat van personen, indien het verzoek inzake een onderhoudsverplichting een nevenverzoek is dat verbonden is met dit verzoek, tenzij deze bevoegdheid uitsluitend op de nationaliteit van een der partijen berust, of
- het gerecht dat volgens het recht van het forum bevoegd is om kennis te nemen van een verzoek betreffende de ouderlijke verantwoordelijkheid, indien het verzoek inzake een onderhoudsverplichting een nevenverzoek is dat verbonden is met dit verzoek, tenzij deze bevoegdheid uitsluitend op de nationaliteit van een der partijen berust.

Aangezien mevrouw B. thans haar gewone verblijfplaats in België heeft, hebben de Belgische rechtbanken rechtsmacht om kennis te nemen van de vordering tot betaling van een persoonlijke onderhoudsbijdrage.

b) Toepasselijk recht

Overeenkomstig artikel 3.1 van het Haagse Protocol van 23 november 2007 inzake het recht dat van toepassing is op onderhoudsverplichtingen worden onderhoudsverplichtingen beheerst door het recht van de staat waar de schuldeiser zijn gewone verblijfplaats heeft.

Aangezien mevrouw B. haar gewone verblijfplaats heeft in België, is het Belgisch recht van toepassing op deze vordering.

D. BEVOEGDHEID

De rechtbank is niet op de hoogte van het bestaan van een familiedossier op een andere rechtbank (cf. artikel 629bis, §1 Ger.W.).

Overeenkomstig artikel 629bis, § 5 Ger. W. worden de vorderingen voor de familierechtbank van de woonplaats van de verweerder of van de laatste echtelijke verblijfplaats of van de laatste gemeenschappelijke woonplaats van de wettelijke samenwonenden gebracht, behalve de vorderingen bedoeld in de §§ 1 tot 4.

In casu heeft verweerder zijn woonplaats in het Groothertogdom Luxemburg en is de laatste echtelijke verblijfplaats gelegen in het gerechtelijk arrondissement Antwerpen. De Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel is op grond van deze bepaling dus niet bevoegd om kennis te nemen van de vordering. Het feit dat de woonplaats van verweerder is gelegen in het buitenland noopt niet tot het besluit dat de rechtbanken van het arrondissement

Brussel bevoegd zijn. Slechts indien er op basis van het Ger. W. geen territoriaal bevoegde rechtbank kan worden vastgesteld, is de familierechtbank te Brussel bevoegd (artikel 13, tweede lid WIPR).

Krachtens artikel 629bis, § 8 Ger. W. kunnen partijen weliswaar in onderling overleg bepalen welke familierechtbank bevoegd zal zijn om hun familiedossier te behandelen. Op de zitting verklaarde mevrouw B. zich akkoord dat de familierechtbank bij de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel bevoegd is om het familiedossier te behandelen. De raadsman van de heer S. gedroeg zich naar de wijsheid van de rechtbank (zie proces-verbaal van de terechtzitting). Aangezien de heer S. werd vertegenwoordigd op de zitting en hij de territoriale bevoegdheid van deze rechtbank niet betwist, neemt de rechtbank aan dat hij er zich mee akkoord verklaart dat de familierechtbank bij de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel bevoegd is om het familiedossier te behandelen.

E. AKKOORD VAN PARTIJEN

Partijen zijn het eens over het afzonderlijk verblijf van mevrouw B. te [adres – België], met betredingsverbod voor de heer S.

De rechtbank neemt akte van het akkoord van partijen over deze maatregel en verwijst verder naar het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

De heer S. voert ook geen verweer omtrent het vervreemdingsverbod, zodat het gepast voorkomt om deze vordering in te willigen.

F. VOORWERP VAN DE OVERIGE VORDERINGEN EN HET VERWEER

Mevrouw B. vraagt (samengevat):

- de betaling door de heer S. van een persoonlijk onderhoudsgeld van 1.000 euro per maand, geïndexeerd;
- de veroordeling van de heer S. tot betaling van de hypothecaire leningen van 2.964,85 euro plus de bijkomende maandelijkse kosten en schuldsaldoverzekeringen;
- haar het voorlopig gebruik en genot toe te kennen van haar persoonlijke goederen en van de goederen in haar bezit;
- een vervreemdingsverbod;
- de aanstelling van een notaris;
- de veroordeling van de heer S. tot de kosten van het geding.

De heer S. besluit tot de ongegrondheid van de vorderingen van mevrouw B.

G. BEOORDELING

1. Wering van stukken

De raadsman van de heer S. vordert de wering van de loonfiches van oktober en november onder stuk 1, de vier nette versies van de woningkredieten onder stuk 7 en stuk 20 uit de debatten omdat deze stukken laattijdig werden neergelegd (zie proces-verbaal van de terechtzitting).

Overeenkomstig artikel 737 Ger. W. geschiedt de mededeling van de geïnventariseerde stukken door het neerleggen van de stukken ter griffie of in der minne.

Overeenkomstig artikel 740 Ger. W. moet de rechter, behalve in het geval bepaald in artikel 735 Ger. W., alle memories, nota's of stukken die niet ten laatste tegelijk met de conclusies of, bij toepassing van artikel 735, vóór de sluiting der debatten zijn overgelegd, ambtshalve uit de debatten weren, tenzij de partij waartegen die stukken zijn gericht met het neerleggen heeft ingestemd.

Uit de inventaris van mevrouw B. zoals gehecht aan de laatste conclusie van 14 november 2018 blijkt dat er 19 stukken werden neergelegd. Stuk 20 werd door de raadsman van mevrouw B. dus gevoegd in de stukkenbundel na neerlegging van haar laatste conclusie. Ter zitting bevestigde de raadsman van mevrouw B. dat ook de loonfiches van oktober en november onder stuk 1 en de vier nette versies van de woningkredieten onder stuk 7 werden gevoegd na neerlegging van de laatste conclusie. Aangezien de raadsman van de heer S. zich verzet tegen de neerlegging van deze stukken, weert de rechtbank deze stukken uit de debatten overeenkomstig artikel 740 Ger. W.

2. Bewijs van de onherstelbare ontwrichting van het huwelijk

De heer S. besluit tot de ongegrondheid van de gevorderde maatregelen omdat mevrouw B. niet bewijst dat de onherstelbare ontwrichting van het huwelijk te wijten is aan hem.

De rechtbank wijst erop het kader van een procedure tot regeling van voorlopige maatregelen tussen de echtgenoten met toepassing van artikel 1280 Ger. W. niet nodig is om te bewijzen dat de onherstelbare ontwrichting van het huwelijk aan de ene of de andere partij is te wijten. Dit dient te worden bewezen in het kader van de echtscheidingsvordering. Dit vormt dan ook geen reden om te besluiten tot de ongegrondheid van de vorderingen tot voorlopige maatregelen.

Voor zover de heer S. zou bedoelen dat mevrouw B. zelf verantwoordelijk is voor het ontstaan en de instandhouding van de scheiding en derhalve geen aanspraak kan maken op een onderhoudsbijdrage, wijst de rechtbank erop dat het aan de heer S. toekomt om het bewijs te leveren dat het ontstaan en het voortduren van de scheiding te wijten is aan mevrouw B. *“In geval de echtgenoten afzonderlijk*

wonen ingevolge een rechterlijke beslissing dan wel ingevolge een echtscheidingsprocedure die de voormelde samenwoningsverplichting automatisch opschort, moet de echtgenoot die een onderhoudsbijdrage vordert, niet bewijzen dat noch het ontstaan, noch het voortduren van de scheiding aan hem te wijten is. Evenwel staat het in dergelijk geval de andere echtgenoot vrij het bewijs te leveren dat het ontstaan dan wel het voortduren van de scheiding, al was het ten dele, te wijten is aan de echtgenoot die de onderhoudsbijdrage vordert.” (Cass. 5 juni 2014, AR C.12.0373.N) De heer S. faalt in zijn bewijslast om aan te tonen dat mevrouw B. verantwoordelijk is voor het ontstaan en de instandhouding van de scheiding.

3. Betaling van de hypothecaire leningen

Mevrouw B. vordert de veroordeling van de heer S. tot betaling van de vier hypothecaire leningen die rusten op de gezinswoning voor een bedrag van 2.964,85 euro per maand, alsook de bijkomende interesten en de schuldsaldoverzekeringen. Zij stelt dat zij met haar huidig inkomen onmogelijk de hypothecaire leningen verder kan afbetalen.

De heer S. verzet zich tegen deze vordering omdat het onroerend goed exclusief in eigendom toebehoort aan mevrouw B. Hij stelt dat de kredieten werden aangegaan door mevrouw B. en haar vorige echtgenoot. Het onroerend goed werd haar toebedeeld in het kader van de EOT-akte afgesloten met haar vorige echtgenoot waarbij zij zich ertoe verbond om de verplichtingen van de kredietakte op zich te nemen, met vrijstelling van haar vorige echtgenoot als kredietnemer. Hij houdt voor dat hij wat betreft de kredieten ten opzichte van mevrouw B. slechts beschouwd kan worden als een borg en dat hij de door hem gedane aflossingen van de lening vanaf het inleiden van de vordering tot echtscheiding zal kunnen terugvorderen. Hij wijst erop dat mevrouw B. haar villa te koop heeft gesteld.

De rechtbank merkt op dat op de voorgelegde aflossingstabellen van de betreffende kredieten bij de naam van de kredietnemer “B-S” staat vermeld. Mevrouw B. legt ook een brief voor van de bank waarin de heer S. wordt aangesproken tot betaling van de achterstallen (stuk 16 mevrouw B.). Zij legt tevens rekeninguittreksels voor waaruit blijkt dat de heer S. geld stortte op de rekening van mevrouw B. om de hypothecaire lening te betalen.

De vordering tot aflossing van de hypothecaire lening kadert binnen de wederzijdse hulp-en bijdrage plicht tussen de echtgenoten tijdens de echtscheidingsprocedure (artikel 213 en 221, eerste lid B.W.)

Het is duidelijk dat mevrouw B. met haar huidige inkomsten niet in staat is om de hypothecaire leningen te betalen (zie onder). Uit de voorgelegde stukken blijkt dat de heer S. tijdens het huwelijk van partijen de gelden aanleverde voor de betaling van de hypothecaire leningen. De rechtbank veroordeelt de heer S. dan ook tot verdere afbetaling van de hypothecaire leningen, de maandelijkse bijkomende kosten en de schuldsaldoverzekeringen.

Het feit dat de woning in exclusieve eigendom toebehoort aan mevrouw B. en de heer S. de gedane afbetalingen desgevallend zal kunnen terugvorderen in het kader van de vereffening en verdeling, doet geen afbreuk aan zijn hulp-en bijdrageplicht tijdens de echtscheidingsprocedure.

Het feit dat mevrouw B. haar woning te koop heeft gesteld doet evenmin afbreuk aan zijn hulp-en bijdrageplicht tijdens de echtscheidingsprocedure. Uiteraard vervalt de verplichting van de heer S. tot betaling van de hypothecaire lening van zodra de woning is verkocht.

4. Persoonlijk onderhoudsgeld tijdens de echtscheidingsprocedure

Mevrouw B. vordert een persoonlijke onderhoudsbijdrage tijdens de echtscheidingsprocedure van 1.000 euro per maand.

De heer S. besluit tot de ongegrondheid van deze vordering.

a) Wettelijk kader en de levensstandaard tijdens het samenleven

Overeenkomstig de artikelen 213 en 221, 1ste lid B.W., kan voorafgaand aan en tijdens de echtscheidingsprocedure de minst draagkrachtige echtgenoot een onderhoudsgeld bekomen van de meest draagkrachtige echtgenoot. Het bedrag van dit onderhoudsgeld moet worden vastgesteld met inachtneming van de behoeften en de inkomsten van elk der echtgenoten. Het begrip behoefte is betrekkelijk en de uitkering moet worden begroot, niet in verhouding tot de levensstijl van de echtgenoten tijdens het gemeenschappelijk leven, maar wel zodanig dat de uitkeringsgerechtigde echtgenoot in staat is de levensstijl aan te houden die hij/zij zou hebben gehad indien er geen scheiding was geweest (zie in die zin: Cass. 9 september 2004, AR C.03.0397.F; Cass. 25 april 2016, AR C.15.0413.N), doch met de beperking dat iedere feitelijke scheiding een nadelige invloed heeft op de levensstandaard van de beide partijen nu er twee afzonderlijke huishoudens dienen te worden bekostigd. Er bestaat geen wettelijke aanspraak op een 50/50-verdeling van de samengevoegde inkomsten van beide echtgenoten; er bestaat met andere woorden niet zoiets als een ‘halveringssleutel’ (zie in die zin: Cass. 26 juni 1995, AR C.94.311.N).

De rechtbank zal hierna de inkomsten en lasten van beide partijen en hun mogelijkheden om inkomsten te verwerven, onderzoeken.

Het criterium voor het toekennen van een persoonlijk onderhoudsgeld is het aanhouden van de levensstandaard die men zou gehad hebben indien er geen scheiding was geweest.

Uit de bijgebrachte stukken en de mondelinge toelichtingen op zitting blijkt dat partijen er initieel een luxueuze levensstandaard op nahielden, maar dat mevrouw B. de laatste jaren heeft moeten inboeten aan comfort omdat de schulden zich opstapelden.

b) Te beoordelen periode

Mevrouw B. verduidelijkt niet vanaf wanneer een persoonlijk onderhoudsgeld verschuldigd is.

De rechtbank neemt als aanvangsdatum 19 september 2018 aan, dit is de datum van neerlegging op de griffie van de dagvaarding in echtscheiding en voorlopige maatregelen.

De te beoordelen periode eindigt de dag voor de datum van de ontbinding van het huwelijk van partijen, die bepaald dient te worden in functie van het in kracht van gewijsde treden van het echtscheidingsvonnis. Op het ogenblik van het in beraad nemen van deze zaak was de echtscheiding tussen partijen nog niet uitgesproken.

c) De financiële situatie van mevrouw B. vanaf 19 september 2018

Mevrouw B. werkt 13 uur per week in een broodjeszaak. Uit de voorgelegde loonfiches blijkt dat zij een gemiddeld nettoloon van 700 euro per maand ontvangt, 900 euro vakantiegeld en 500 euro eindejaarspremie. Haar gemiddeld maandelijks netto-inkomen, met inbegrip van vakantiegeld en eindejaarspremie, wordt begroot op 816 euro per maand.

Mevrouw B. werkt deeltijds. De rechtbank dient rekening te houden met de mogelijkheden van mevrouw B. om inkomsten te verwerven. Mevrouw B. is thans 54 jaar, wat in de huidige samenleving waarin de overheid van burgers verwacht dat zij langer actief blijven op de arbeidsmarkt, niet te oud is om terug voltijds toe te treden tot de arbeidsmarkt. Uit niets blijkt dat zij in de onmogelijkheid verkeert om voltijds te werken. Indien zij haar arbeidsprestaties zou optimaliseren, zou zijn in staat zijn om hogere inkomsten uit arbeid te genereren. Mits een normale inspanning, die redelijkerwijze van mevrouw B. mag worden verwacht, wordt zij door de rechtbank in staat geacht om voor zichzelf inkomsten uit voltijdse arbeid te verschaffen van minstens 1.300 euro per maand. De rechtbank neemt dit dan ook in aanmerking als verdienvermogen voor de begroting van haar beschikbaar inkomen.

De heer S. wordt ingevolge dit vonnis veroordeeld tot betaling van de hypothecaire leningen die op de echtelijke woning rusten.

Mevrouw B. heeft nog twee studerende kinderen van respectievelijk 25 en 21 jaar ten laste. Zij ontvangt een onderhoudsbijdrage van 450 euro per maand per kind en de kinderbijslag van 122,65 euro voor het jongste kind. Zij dient tussen te komen in de helft van de buitengewone kosten. De rechtbank raamt het aandeel van mevrouw B. in de kosten van deze twee kinderen forfaitair op 500 euro per maand.

Mevrouw B. heeft nog twee andere meerderjarige kinderen die bij haar inwonen en reeds werken. Zij zou aan deze kinderen huur kunnen vragen voor hun verblijf in de woning. Zij dient haar mogelijkheden

om inkomsten te verwerven immers te optimaliseren. De rechtbank neemt een bedrag van 600 euro aan huurinkomsten in aanmerking voor de twee kinderen samen.

Aldus kan het beschikbaar inkomen van mevrouw B., rekening houdend met haar verdienvermogen en haar mogelijkheid om huurinkomsten te verwerven, geraamd worden op 1.400 euro per maand (1.300 – 500 + 600).

d) De financiële situatie van de heer S. vanaf 19 september 2018

De heer S. is directeur bij de Luxemburgse vennootschap Metiscorp S.A. Hij ontvangt een nettoloon van 1.700 euro per maand. Hij ontvangt een dertiende maand voor een bedrag van 1.504,88 euro. Hij heeft ook recht op een bonus afhankelijk van de gerealiseerde omzet. In 2017 bedroeg de bonus 8.897 euro netto. De rechtbank begroot het gemiddeld maandelijks netto-inkomen van de heer S. met inbegrip van de dertiende maand en bonus op 2.600 euro per maand.

Uit de loonfiches en de arbeidsovereenkomst blijkt dat de heer S. geniet van een aantal voordelen in natura, zoals een bedrijfswagen, gratis huisvesting, levensverzekering en aanvullend pensioen. Deze voordelen die een werknemer bovenop zijn salaris verdient, dienen beschouwd te worden als een effectief onderdeel van zijn inkomsten, en niet enkel als een indicatie voor kostenbesparing (zie in die zin: Cass. 8 oktober 2002, C.11.0674.F). Er moet enkel rekening worden gehouden met de netto-voordelen van alle aard: de persoonlijke bijdrage van de werknemer en de extra belasting moet van de bruto-waarde van het voordeel worden afgetrokken. De rechtbank raamt de nettowaarde van deze voordelen in natura op minstens 900 euro per maand.

Het is duidelijk dat de heer S. niet transparant is over de inkomsten die hij geniet en over zijn inkomsten uit vermogen. Het blijkt dat er momenteel een strafonderzoek loopt lastens de heer S. Uit het proces-verbaal van verhoor dat mevrouw B. voorlegt blijkt dat bankonderzoek heeft aangetoond dat er grote inkomende bedragen worden gestort op de persoonlijke rekeningen van de heer S., gevolgd door uitgaande stortingen naar rekeningen in Luxemburg of naar firma's waar hij belangen in heeft.

Het zou niet correct zijn om geen rekening te houden met deze inkomsten in hoofde van een partij die nalaat duidelijkheid te verschaffen omtrent zijn inkomsten. Bij gebreke aan duidelijke stukken neemt de rechtbank bijkomende inkomsten van minstens 2.500 euro per maand in aanmerking.

De heer S. dient maandelijks een onderhoudsbijdrage van 1.050 euro te betalen voor zijn drie kinderen uit een vorig huwelijk en 2/3 van de buitengewone kosten. De onderhoudsplicht ten opzichte van deze kinderen heeft voorrang tegenover de verplichting tot hulp en bijstand aan mevrouw B.

De heer S. dient tevens de hypothecaire leningen te betalen die op de gezinswoning van partijen rusten voor een bedrag van 2.964,85 euro per maand.

Aldus kan het beschikbaar inkomen van de heer S. worden geraamd op minstens 1.985,15 euro per maand ($2.600 + 900 + 2.500 - 1.050 - 2.964,85$).

e) Conclusie

Uit de uiteenzetting van de financiële situatie van partijen blijkt dat mevrouw B. de minst draagkrachtige echtgenoot is en de heer S. de meest draagkrachtige.

Een discrepantie tussen de inkomsten en mogelijkheden van partijen vormt op zich geen voldoende grondslag voor het toekennen van een onderhoudsuitkering tijdens de echtscheidingsprocedure. De onderhoudsuitkering moet begroot worden zodanig dat de uitkeringsgerechtigde echtgenoot in staat is de levensstijl aan te houden die hij/zij zou hebben gehad indien er geen scheiding was geweest.

De rechtbank wijst er nogmaals op dat niet enkel rekening moet worden gehouden met de werkelijke inkomsten van mevrouw B., maar ook met haar verdienvermogen. De onderhoudsgerechtigde moet immers gebruik maken van de mogelijkheden waarover zij beschikt om inkomsten te verwerven en hierbij wordt rekening gehouden bij de bepaling van de uitkering. De onderhoudsgerechtigde heeft recht op een gelijkwaardige levensstandaard maar niet op een gelijkaardige levenswijze en kan dus geen aanspraak maken op het behoud van het oorspronkelijk taakverdelingspatroon dat tussen echtgenoten zou zijn afgesproken. Slechts wanneer een echtgenoot ondanks het benutten van de eigen mogelijkheden en middelen er niet in slaagt de hoger bedoelde levensstandaard aan te houden, kan deze aanspraak maken op een persoonlijk onderhoudsgeld.

Rekening houdend met het feit dat de heer S. ingevolge dit vonnis verder wordt veroordeeld tot afbetaling van de hypothecaire lening lopende de echtscheidingsprocedure en dat uit de verklaringen van mevrouw B. blijkt dat zij de laatste jaren heeft moeten inboeten aan levensstandaard omwille van een opeenstapeling van schulden, en gelet op het verdienvermogen van mevrouw B. en haar mogelijkheid om huurinkomsten te verwerven, is de rechtbank van oordeel dat zij met haar mogelijkheden in staat is om hetzelfde levensniveau aan te houden dat zij zou hebben gehad indien er geen scheiding was geweest.

De vordering van mevrouw B. tot toekenning van een persoonlijke onderhoudsbijdrage tijdens de echtscheidingsprocedure is ongegrond.

5. Aanstelling notaris

De heer S. verzet zich tegen de aanstelling van een notaris voor het opstellen van een inventaris omdat er tussen partijen geen huwgemeenschap bestaat aangezien zij gehuwd zijn onder het stelsel van scheiding van goederen.

De rechtbank wijst erop dat ontbreken van een gemeenschappelijk vermogen niet betekent dat de echtgenoten niets samen kunnen bezitten. De goederen die ze samen bezitten zijn echter niet gemeenschappelijk maar in onverdeeldheid.

Het komt dan ook gepast voor om een notaris aan te stellen voor het opmaken van een inventaris.

6. Vervreemdingsverbod en voorlopig gebruik en genot goederen

De heer S. voert geen betwisting omtrent het gevorderde vervreemdingsverbod en de vordering tot voorlopig gebruik en genot van de persoonlijke goederen en de goederen in het bezit van mevrouw B., zodat het gepast voorkomt om deze vorderingen in te willigen.

Overeenkomstig artikel 1253ter/5, eerste lid, 4 Ger. W. verbindt de rechtbank een tijdsduur aan de voorlopige maatregelen inzake het vervreemdingsverbod en het voorlopig gebruik van de goederen. Deze maatregelen zullen gelden tot aan de vereffening-verdeling.

De heer S. vordert de afgifte van zijn persoonlijke documenten. Mevrouw B. beweert dat de heer S. al zijn persoonlijke documenten reeds heeft meegenomen. De heer S. verduidelijkt niet om welke documenten het gaat zodat deze vordering ongegrond is.

H. DIVERSE BEPALINGEN

Overeenkomstig artikel 1397, eerste lid Ger. W. is deze beslissing uitvoerbaar bij voorraad.

De kosten worden aangehouden om te worden begroot door de echtscheidingsrechter.

I. BESLISSING VAN DE RECHTBANK

De familierechtbank,

gelet op de toepasselijke bepalingen van de wet van 15 juni 1935 en de wijzigende en aanvullende wetten op het taalgebruik in gerechtszaken,

rechtsprekende in eerste aanleg na tegenspraak,

verklaart de vorderingen van mevrouw B. ontvankelijk en gegrond in de mate hierna bepaald,

weert de loonfiches van oktober en november onder stuk 1, de vier nette versies van de woningkredieten onder stuk 7 en stuk 20 van mevrouw B. uit de debatten;

Afzonderlijke woonst

machtigt mevrouw B. om voorlopig afzonderlijk te verblijven te [adres – België], met uitsluiting van en verbod voor de heer S. om de afzonderlijke verblijfplaats te betreden zonder uitdrukkelijke toestemming van mevrouw B., op straffe van uitdrijving desnoods met behulp van de openbare macht,

machtigt de heer S. om voorlopig afzonderlijk te verblijven te Groothertogdom Luxemburg, [adres], met uitsluiting van en verbod voor mevrouw B. om de afzonderlijke verblijfplaats te betreden zonder uitdrukkelijke toestemming van de heer S., op straffe van uitdrijving desnoods met behulp van de openbare macht,

Voorlopig gebruik en genot

kent aan mevrouw B. het voorlopig gebruik en genot toe van haar persoonlijke goederen en de goederen thans in haar bezit, met dien verstande dat deze maatregel loopt tot aan de vereffening-verdeling,

Betaling hypothecaire lening

veroordeelt de heer S. tot betaling van de hypothecaire leningen die rusten op de woning gelegen te [adres – België] (contractnummers,, en....), alsook tot de bijkomende interesten en schuldsaldoverzekeringsverzekeringen verbonden aan deze hypothecaire kredieten, en dit tot aan de vereffening-verdeling of de verkoop van de woning;

Vervreemdingsverbod

legt aan iedere partij het verbod op om goederen behorend tot de tussen partijen bestaande onverdeeldheid te vervreemden, te verpanden, weg te schenken, te hypothekeken dan wel zich er op enigerlei andere wijze van te ontdoen, behoudens gemeen schriftelijk akkoord van de andere partij, met dien verstande dat dit verbod geldt tot aan de vereffening-verdeling,

Aanstelling notaris

stelt notaris [naam], met standplaats te [adres – België], aan als instrumenterende notaris gelast met het opstellen van een tegensprekelijke inventaris van alle roerende en onroerende goederen afhangende van de onverdeeldheid van partijen, of waarvan één van beide partijen voorhoudt dat zij tot de onverdeeldheid behoren, en dit op gemene kost van de partijen,

wijst partijen af van het anders of meergevorderde,

houdt de kosten aan voor begroting door de echtscheidingsrechter,

dit vonnis is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting van de 39ste kamer van de familierechtbank bij de Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel,
op **9 januari 2019**, alwaar aanwezig waren en ondertekenden,

,
Griffier

,
Familierechter